

Men her har vi en situation, hvor medarbejdere faktisk ønsker øget mobilitet og ønsker at undgå, at de hele tiden bliver bundet ind i nogle snærende bånd, som for en stor dels vedkommende ikke kan siges at være rimelige. Så siger regeringen: Nej, her er der et eller andet område, som arbejdsgiverne ikke har det godt med, så derfor må vi nok hellere begrænse medarbejdernes mobilitet af hensyn til virksomhederne. Det er dog en fantastisk form for dobbelt bogholderi med hensyn til arbejdskraftens mobilitet.

SF ønsker, at der skal ske en skærpelse af kunde- og konkurrenceklausulerne. Vi er ikke af den opfattelse, at man slet ikke skal have dem, sådan som Dansk Folkeparti fejlagtigt kom til at tro; det er vi slet ikke. Vi mener, at der selvfølgelig kan være nøglemedarbejdere i en virksomhed, hvor det kan være rimeligt at have en konkurrence- eller konkurrenceklausul, men de findes i et helt urimelig stort omfang. 28 pct. af de danske sælgere er faktisk forhindret i at have anden beskæftigelse, 55.000 LO-arbejdere er omfattet af kunde- og konkurrenceklausuler, og det hører ingen steder hjemme. I andre lande er man i stand til at have et fantastisk godt og mobilt arbejdsmarked med væsentlig strammere regler.

Det er heller ikke rimeligt, når vi kan konstatere, at både arbejdsgiverne og lønmodtagerne under udvalgsbehandlingen forud for lovforslaget samstemmende pegede på, at de særlig urimelige klausuler, som bliver bundet sammen, findes hos arbejdsgivere, som ikke er organiserede. Det kunne da tyde på, at der er et behov for, at vi fortsætter med at undersøge, hvordan det kan sikres, at kunde- og konkurrenceklausulerne udelukkende benyttes til det, der er det primære formål med dem, netop over for nøglemedarbejdere og ikke i flæng, sådan som meget tyder på.

Derfor ønsker SF under udvalgsarbejdet at medvirke til at få skærpet reglerne og i hvert fald i det mindste sikre – det synes jeg også alle ordførerne, også fra de borgerlige partier, har argumenteret for – at revisionsbestemmelsen bliver opretholdt, fordi den forpligter ministeren til løbende at have kontakt med arbejdsmarkedets parter for at finde frem til, hvordan vi markant kan nedbringe antallet af kunde- og konkurrenceklausuler. Hvordan kan vi sikre, at uorganiserede arbejdsgivere ikke misbruger reglerne? Og hvordan kan vi sikre, at kunde- og konkurrenceklausuler udelukkende bruges til det,

de er tiltænkt, netop over for nøglemedarbejdere? Jeg vil meget appellere til, at vi under udvalgsbehandlingen finder ud af, hvordan vi får fastholdt revisionsbestemmelsen, så vi hele tiden overvåger området.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er naturligvis helt enig med hr. Ole Sohn i, at der er et behov for mobilitet på arbejdsmarkedet, både ud fra en samfundsmæssig vurdering og ud fra den enkelte lønmodtagers synsvinkel. Men er hr. Ole Sohn ikke enig i, at der modsat også er et hensyn at tage til en arbejdsgivers legitime interesse i at beskytte sin forretning, beskytte forretningshemmeligheder og i virkeligheden også skjule sine kunderelationer for medarbejderne, og at der derfor må være en afvejning i funktionærloven mellem disse to forhold?

Og videre: Er hr. Ole Sohn ikke også enig i, at der ifølge lovgivningens tekst rent faktisk ikke er mulighed for bare at indgå sådanne aftaler i flæng? Der stilles jo krav i funktionærloven om, hvem man kan indgå aftaler med. Det skal være medarbejdere, som har en særlig betroet stilling, eller som har indgået én aftale med arbejdsgiveren om udnyttelsesretten til en af funktionæren gjort opfindelse. Det krav stilles jo i loven i dag, så er det derfor i virkeligheden ikke også et spørgsmål om, at hvis man mener, klausulerne bliver indgået i flæng af visse arbejdsgivere, skal spørgsmålet prøves ved domstolene?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Af min ordførertale fremgik det jo, at vi anerkender, at der kan være situationer med nøglemedarbejdere, hvor der kan være en vis rimelighed i at have kunde- og konkurrenceklausuler. Men det omfang, de har i Danmark, er jo helt urimelig højt, også sammenlignet med andre lande. Vi kan få dyrket under udvalgsbehandlingen, hvordan det er i f.eks. de andre nordiske lande.

Vores kritik går på, at omfanget af klausuler i Danmark og arbejdsgivernes anvendelse af dem går langt ud over det, man med rimelighed kan sige er nøglemedarbejdere, som har betydning for virksomhedens konkurrenceevne. Det er derfor, vi ønsker, der skal ske en skærpelse for at sikre en større mobilitet på arbejdsmarkedet.